

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. síniorija.

Cejna na leto 20 din., edna numera 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posilati.

Naprejplacilo gorivzeme vszáki ev. dühovnik i
vucsitel.

Iscsi szí blájzensztvo!

(Nadaljávanye)

Piszao: Sostaréc Ferenc ev. dühovnik.

Jeli szí szí miszlo 'ze na tô, ka je szmrt mocsnêsa oblászt od tébe? Ka vszáki dén eden tühi túzen szlobôd vze-mes od etoga szvêta? I vszáki dén bole prôti ides szmrti? Kak tênya, tak szpre-vája tvoje vöre szmrt. Pomali sze zori liszt na drêvi. Cslovek sze tüdi vszáki dén zori za szmrt. Za toga volo je tak drágo vrêmen, tak velki kincs 'zítek. Ne zaprávlâ zôbszton 'zítka, ne raszipávâ tvoje vrêmen. Lêko cêli szvét, vsze nye-gove kincse szebi szprávis, ali tá minôcsi dnévov nemres nazáj prineszti. Vszáka vóra je kak eden veter, vszigidár nájde na nasem têli i 'zítka 'zúto lisztje. szühe vêke, stere doj tere, doj trga. Ti lêpi, friski mocsni decski, steri sze zvisávajo z-szebov, za kaksi deszét lét sze navcsíjo, gda vküp szpotrêti. glühi, püklavi dedecke grátajo, ka je vrêmen mocsnêse, kak oni. Lêpa, csízta zdrava deklica, stera sze tak zado-volno i v szêbe zalübleno glêda v gledalo, príde vrêmen, ka sze zoszága gledala, gda jo vrêmen tá zrúsi, i nyê globoke, túzne grbe szpise na líce, cselo i szrdcé. Gde je pomôcs, stera bi te mogla obrániti prôti vrêmeni, szmrti?

Vnôgomi je nezgrüntano neszre-csen 'zítek, ár sze vszigidár boji szmrti.

Ali ka sze más bojati od szmrti, csi znás, ka po szmrti dale 'zivés, ka je Bôg csízta lübéznoszt? Vêm je szmrt szamo telko, tak da bi sze ti dúsa na eden stok vise preszelila.

Csi scsés szreccsen, blájzeni bidti, zavüpâ sze na goszpodnoga Bogá; nebrigâ sze záto, ka prineszé útrásnyi dén! Nigidár sze ne boj nê szirmastva, nê bolezní, nê niksi nevôl! Bôg pozna tvoje csízte miszli i zná tvoje 'zelênye, prvle kak bi je tí vü-pao naprêprineszti Zakâ bi nezavúpan bio prôti Bôgi? On je tá najcsíztiêsa milosztivnoszt i szmilenoszt. Sto zná, kak dugo bodes meo vrêmen tvojo sztávo prôti Bôgi, z-tém vküper tvoje blájzensztvo düsevno vréd prineszti? Ne csákâ nikâ! Pascsi sze vu szvéte ocsí Goszpodnomi Bôgi poglédnoti i tiszto nigdár nepozábis!

Csi vídimo edno dúso z-lêpim angel-szkim lícom. z nebeszko csíztimi ocsmí, i csüjemo glász lêpi milosztivnoszti, dobrôte, tiszto nigdár nepozábimo. Kak eden szvéti szpômenek sze nam vszrdcé prikapsi taksa dúsa, sztôkrát szí nazáj zmiszlímo: tí do-bra dúsa, zakâ nemrem vszigidár pôleg tébe bidti, tebi dobro csinití, od tébe sze pobo'znoszt, poníznoszt, lübéznoszt vcsíti? Tá nájvéksa cslovecsa lepota, lübéznoszt, csíztiêsa prôti Bôgi je szamo tênya, kmica. Csi cslovecsi szvétí pogléd, králevszko cselo, stero je kak vekivecsna dobrôta, szegreje naso dúso, nam veszeljé i blájzensztvo dá,

kelko nam vékse veszeljé more dati pogléd na Bogá, csi nyemi szamo vu szrdcé i ocsi scsémo glédati.

Míszlím, vszáki ocsa bi za szvoje dobro dête, vszéki mladénc za szvojo mílo zároc-nico z dráge vôle vsze nevôle, escse szmrt na szébe vzéo. Liki zlíubéznosztí prôti Bôgi nebi steo prenesztí nevól, alí szirmastva? Szkrívno, premôdro je bo'ze ravnanye. Mí szmo pa deca kmicsnosztí; nemremo zarázmiti, ka Bôg scsé. Dosztakrát je velki bics, velka nevola návjéksi blagoszlov od nebész. Csi nemres zatazmiti Bogá, líubi ga, vúpaj sze vu nyem; tó je prva leckia, stero sze mores dobro navcsítí, csi scséš blájzeni bidítí!

Neboj sze tí szirmák, kí znábídti niti vszákdenésnyega krúha nemas, ka bi tí ménye vrêden bio pred Bôgom, kak drúgi! Ne brígâ sze teiko za sztávo drúgi líudi, nego za szvojo dúznoszt i za szvoje blájzensztvo! Vu tvojo máloj kucsici, v-tvojoj prôsztoj hízici szi tí lêhko szrecsnêsi, blájzenêsi, kak grofevje, kralovje, steri vsze májo, szamo blájzensztva nepoznajo. Vszáki csasz, gda edno bo'zo líubeznívo miszel más, vcsaszi tí plácsa Bôg na szkrívno, nevidlívo formo. Razszvétí, obe-szelí sze tí te dúsa, tak da bi stoj dober, veszéli glász prineszao tebi Csi szo drúgi fusarje 'zítka, ka szo nezadovolní, na veke

sze tó'zíjo, tí je neszmis naszledúvati. Zakâ nebi na szvojo dúso pazo i glédao, ka ona 'zelé od tébe?

Zakâ bi bio, kak rob vtemnici na etom szvétí. csi szi rávno tí lêhko te nájszrecsnêsi i nájbíájzenêsi?! Zakâ pritiszka-vas tvojo dúso vu szvetszki práh i zaloszt, tak da bi jásztrba trucao, naj hodí peski? Púszti cügíle szlobodno tvojoj dúsi, naj sze zdigne na vizíne, naj z nebeszkimi seregámi popêva peszem blájzensztva! Ne naszledúj tiszti neszrecsníkov, steri nígdár nevôscsijo szvojoj dúsi edne lêpe, vizíke molítvi, nego dén i nôcs sze mantrájo, spekulêrajo za pêneze, za mammon!

Tí neglédaj na takse túzne szrmaske bogátce, nego vzemi szi példo od oni, kí szo tak velki bílí v dúsi, ka je ete szvét nyíh nígdár nê bio vrêden! Krisztus je véksi pa vecs bio, kak vszi kralôvje, bogátci na vküp, pa sze dônok nê v palacsi rodio, nê je bílô szvetszki ceremun okóli nyega. Na szlami, v prôsztoj poszteli túdi trno lepô, mirovno lêhko szpís, naj tí je dúsa csízta, têlo zdravo.

Csi tí i tvoja deca nemrejo po gosz-podszkom sze oblácsati, zakâ te tó pecsé? Csi nemres szvilnatní, zláti kincsov dati tvojoj deci, daj nyim lêpe düsevne, vecsne kincse! Alí tó je 'zaloszt, kâ ka bi lêhko vcsino

Podlísztek.

Vsze je dobro, csi je konec dober.

Právi i hamisen d'zünd'z.

Alfa i Omega.

(Poszlovenco Fliszár János)

Dvanájszet nász je szkoncvalo na ednók preparándio, alí szi bojdi vucsítelsztva sólo. Kak blájzeno sze obcsúti mladénc gda szvoj cíl doszégne i z-egzájmena szvedocsansztvom — z-diplomov obravnani, doj sztepé szébe sóle práh, steri nyemi je 'ze nateliko vise prisao i vó sztópívsi med szvét, sze túdi za csloveka, pa escse za gotovoga csloveka stíma i szam szebé za doszta véksega cení, kak je pa po-pravici. — Nedo ga dúze vodíli i szemtá cu-kali ômurni, trdoga obráza profeszorje, steri da szi szvoje okule na ocsi, alí scsipálník na szúhi

velki nôsz príteknejo, tak glédajo vó, dabi cê-loga szvéta mîdroszt noszili v-glaváj szvoji, pa bogme (szkrívomá naj bô povédano) nê szamo eden povóli szecske noszi 'ze tak dugo vu szvojoj tíkvi. Alí da sze tó nedosztája od postenoga vucsenika na szvojega vucsítela praviti, jász túdi na moje tó negucsím, ár szo oni vszi zadosztá popolne znanosztí i na szvoje meszto valón mó'zje bílí, szamo lí telko vadlújem, ka szo oni túdi krhki lúdjé, kí za vszagdanésnyi szvoj krúh znásajo szvoje tesko pozványe, na stero szo i nász szpodobne pripravíli, kí zdá sztópímo med delavce goríc i sto bi nebi miszlo od szébe, ka je on nê te nájprednyêsi; sto bi nateliko neszebicsen bio, kí bi nebi szebé stí-mao i szôdo, — nego bi nihao naj ga drúgi szôdíjo, kaksá je nyegova vrêdnoszt?

Mladénc vó z-sóle pridôcsi tak míszli, ka je on celô gotov, dozorjeni cslovek, jáko hasz-novita, i táksa kotríga tívárístva, stera odvzséga vise sztojí i za nyegovo volo je szvét velíki, rédi szi, cimpra szi velke gradé, persze z-kárt, steri sze na nájménse gíbanye porúsíjo. Popravici

i prevecs bi hasznovito bilô, tiszto nescses!
Ka bi pa rad dao i vcsino, tiszto nemres!
Szram te je pred drŭgim, ka szi pri pêne-
nezâ szirmák; liki ni pred cslovekom, ni
pred Bôgom te nê szram, ka szi tí v dŭsi
kôdis i tvoja deca tŭdi bodo. Nedrŭzi sze
za tak velkoga extra csloveka, ka bi Bôg
vsze po tvojoj vŭli mogao delati! Malo
vecs ponŭznoszti v-tvoj 'zitek! Nemiszli szi,
ka szi tí szvêta potacs, o'ôli steroga
sze cê i szvêt vrŭi!

Krisztus pa apostolje szo nácsisi lŭdjé
bilí, kak szi tí pa szo z-szvojin sorsom
dônok zadovolni bilí, csi szo bár vecs
pregányanya, nevôl, dojglédanya, szirmastva
mogli preneszti, kak szi tí zmiszlići znás
Zakâ bi sze rávno vu tak grdo peldo Ju-
dâsa lovio, steri je, kak dnesz dén vnôgi,
za grêhsen gros postenyé, vero. blájzen-
szstvo ôdao?! Lagoje naváde, kak zgrablivi
beteg sze herbajo od pokolênya do po-
kolênya. Csi szo nasi ocsácke zablôdi'i i
nê gorizhránili nász vu velikoj bogábojaz-
noszti, i csi szmo pôleg toga neszrecsni,
pazimo, ka naj de nasa deca szrecsnêsa!

Pred velkim vihêrom ftica szvoje
mále pod szvoje krŭlo szprávla i nyim tol-
macsi, naj na méri bodo Za tvojo deco,
ocso, mater, za tvoje blŭznye sze tŭdi
puno vihêrov vkŭp rédi. Szkoron ni eden

dên neminé, ka bi kaksega opomínanya,
bícsa nebi prineszao. Bôg zná, kaksí de
nas sors v-bodôcsnoszti. Záto szi vzemi
pod krŭlo one, kí szo ti drági, ké lŭbis,
i zacsní je vcsiti na bogábojaznoszt, na
lŭbéznoszti! Icsí szi dŭso, icsí szi bláj-
'zensztvo pri Bôgi, i navcsi na tŭ vszákoga,
koga mores! Zacsní lŭbiti Bogá i tvoja
blŭznyega, tŭ je vretina vsze szrecse, môd-
roszti i blájzensztva!

'Zitek.

Jasz szem velki szirmák, nedá sze tajiti,
Velike szkrbí mam na plécsaj nosziti;
Sztáve moje pehár, csi je bár glih britek:
Dônok mi je lêpi, szladtek ete 'zitek!

Oh vi, kí sze bremen, 'zítka navolite,
Preci kak kâ scsête, csi je nedobíte —
Kak bisztro szte krédi odprêti na to'zbo
Vŭszta, neszpametno preklinyate krôto.

Nevôcsite onim, kí vecs od vász májo,
Kí dobrôt vno'zino obilno v'zívajo;
Ali, kí szo hitro zdignyeni visziko,
Szo od vász szrecsnêsi, zadôbili díko.

Szrecsen je ete, ár prebiva v-palacsi,
I ov záto, ár je napunyeni z-kínsi;
Ejni záto, ár ga dícsijo, csesztijo,
Nyega zvisávajo i nyemi szlŭzijo . . .

je pa jáko, jáko mála persona, líki edno kaplo
vodé vu môrji, li zdâ je pri zacsetki cslovêsztvá,
brezi vszega znányá i szkŭsenoszti, pozványá
szvojeja. Eden neobhoden delavec vu gorica
goszpodnovi, gde more bidti, nyegovo nerazme-
to delo zasztávi primêren pôv. Doszta, doszta
vrêmena i trŭdavnoga dela pretecsé, dokecs sze
sztrêzni z-mladoszti szvoje môdroga mislênya i
pocsaszoma szpozna szebé i pride na tŭ zdravo
pametŭvanye, ka je cslovek níti vszigidár teliko
nê, za kelko ga drŭgi stímajo, nê pa on szam
szebé.

Kak je, tak je! Cslovek ednôk more
zacsnoti. Prva sztuba 'zítka je tiszto, gda cslo-
vek 'ze tak dalecs pride, ka 'ze lehko zacsne.
Nam je tŭdi zdâ 'ze szamo tŭ bilô pred ocsmí,
ná k-onoj sztubi pridemo, za stere doszégnye-
noszti szmo sze teliko lét, med vnôgim trplê-
nyem trŭdili. Vêm prilicsna rêcs tŭdi právi:
„Komi Bôg szlŭ'zbo dá, nyemi tŭdi na nyé
znásanye, dá pamet.“ Med dvanájsztimi zvôn dvá
szmo vszi dôbili skolnikszstvo vcsaszí, kak szmo
diplomo vrôke dôbili. Szamo Máli Lázár i Velki

Gábor nê, na nyidva vrecse sze je nê najsla
krpa. Te „prvi“ pa te „szlêdnyí“ szta nê szpí-
szaniva v-'zítka knige.

Mí ti poprêsní szmo vszáki dôbili tákse
meszto, kaksega szmo vrêdni bili. Li tema dve-
ma szkrádnyma sze je nênajsló prípravno
meszto. Tisztoğa hipa szo vucsítela potrebŭva-
jôcse gmajne nê tak, kak dneszdên po odebêra-
nyí szi szprávlale vucsítele, nego szo goripíszá-
le k-preparandie direktori, kí je nájbole poz-
nao mladéncé i vu vszákó meszto onoga porá-
csao i poszlao gmánam, káksega meszta je steri
vrêden bio i tŭdi káksega je gmána vrêdna bíla
na plácso gledôcs. I tak je gmána z-poszlanim
tŭdi zadovolna bíla, nê szi je segavo prebérala,
rávno tak mladéncé tŭdi nê.

Lázár je nájprvi bio med nami (záto szmo
ga »Alfa« zváli) nájbôgsega vcsenyá, znanoszti,
vszi szmo ga z-professorí vrêd postŭvali za
nyegove zevcsenoszti i znásanya volo. Na têlo,
na zrász gledôcs je uprav Lázár bio: bár je nê

*) Alfa prva lítera »Á« pri Grkaj.

Milűjem vász, lűdjé. — jáko vász milűjem,
 Ár noszite v-szebi toga zrok, tő verjem:
 Szreca je k-vam tůha, nema privasz sztána
 Ino tak prete'zka 'zítka vasa sztáva.

Sto je tak blá'zeni? — Té odgovor vzemte:
 Sto z odprét'mi ocsmí gléda 'zítek ete,
 Vsze, ka je v-nyem szladko, lěpo, szveklo, lűsno,
 Od koj bremen i szkrb odhájajo hitro.

Csi v maternom kríli gucsi angel máli,
 Je tő né zadoszta blá'zensztva povóli?
 Kak je meni szladko, za té sze trűditi,
 Veroszűvati i za nyé sze szkrbeti !?

Koróno bi vnôgi kak rad vöodměno,
 Csi bi meo on, koga bi k-szebi obíno
 I glédao na nyega, kak na örocsníka
 Krví, roda szvoيجا sztálno koreníka.

Z-dravimi rokámi me Bóg blagoszlovo,
 Z-sterimi szí szprávim, ka mi je potrěbno;
 Da z-zadovolnosztjov potrosim zálos szvoj
 Ino zbrisem doli z-těla mojega znoj.

V-précimbnoj poszteli kelko nevolákov,
 Bi rad v'zívao, ládao tvoj lěpi blagoszlov,
 Csi bi ládao z. kíncsi, z Krözosa bogásztvom,
 Nika nej valáli, oklajen z-betegom.

Csi v-prosztdcsi 'zívés bár eti na zemli,
 V'zivas i veszeljád zadoszta, povóli:
 Véksega nájemá, steri te pozdigne,
 Ne iscsi, ne 'zeli pűsztne díke márne . . .

Oh, kelko ji jeszte, ki szo escse vcseraj
 Dicsenje v'zivali i zavr'zeni zdá
 Neká'ze nyí szpomín drűgo, kak en kamen,
 Sto je tū pokopan, nepíta ni-eden.

— Ali je znícseño tvoje nakaněnye
 Ino 'znyim minólo vsze tvoje mislěnye?
 Sztojí escse i zdá angel ober rűsa.
 Nevtají tí trósta, mir ti nájde dűsa.

Tam gori vu nébi, odkud vsza zhájajo,
 Sztojí míli angel, dá bal'zam na tvojo
 Rano, ponűdí vszém vere tróst nebeszki,
 Kí verjejo i né szo robi zemelszki!

— Kí je zadovolen, on sze vnôga vcsáka,
 Ali sto li mánya iscse ino zgánja,
 Právo zadovolnoszt on nigdár ne náide
 I na etom szvéti blá'zeni nebode.

Jeli szte razmeli? — Jasz szem bogme szirmák,
 Nemorem tajiti, kak tő miszli nikák;
 Sztáve moje pehár je zadoszta brítek,
 Dönok mí je szladtek, lěpi ete 'zítek.

PETROVICS SOMA. (F. J.)

„Gvűsno je: ne bode nász obarvala
 nasa kulturnoszt, nego jedíno evange-
 liom.“ (John)

bete'zaszti, aii falincsen bio, nego szlaboga drów-
 noga i niszikoga těla. Na vágo, ali na mero
 gledócs bi bogme jáko malo kázao, ali
 pamet, rázum, pascslivoszt szo nyemi vu veli-
 koj obilnoszti darívana od Sztvorítela, tak da
 szmo sze z-professori vszi csűdűvali, kak má
 v-nyegovoj máloj glávi meszta telko razměna,
 v-nyegovom málom szrdcě telko dobrovolnoszti,
 i kak láda tő szlabo tělo teliko pascslivoszti?
 Tak szmo sze sengárili vszi 'znyega, ka je ce-
 lő v-pamet zrászao i záto szmo ga vszi escse
 tak zváli, ka je on „sóle pamet“. Jáko szmo
 ga prestímali, professorje pa lűbili. Rávno záto
 szo nyemi né dáli z-deszetí prosny, stere szo
 k-direktori poszláne, ár je k-nyega vrědnoszti
 'znyih ni edno meszto né bilő priměno.

— More csakati, vė 'ze pride, stero de za
 nyega. Vė notri posle *Velka vész* (gmajna)
 tűdí szvoj *pozvániliszt*, stero meszto, je vecs
 vrědno, kak drűge trí-stiri vkűp. Tiszto dobí
 Lázár. Tak je naměno direktor z-professori z-
 ednim razměnyem. *Velka vész. prědnja fara*
 má k-szebi vrědnoga vucsítela dobiti,

Velki Gábor (omega*) ali po szlovenszkom
 te szlědnyí, tak szo ga zváli vszi, je tűdí né
 dőbo meszta. Na tělo, na zrász je nájjaksi mla-
 děnec bio vu sůli, líki eden Sámson, steri je
 v-ostaríji z-ednov rokòv zdigno gori pun lag-
 vics sóra i tak pio 'znyega. Vu pítvine znányi
 je zaisztino nedoszégnyeni i neobládani bio,
 za vcsenyé sze je né doszta brigao.

Ali professorje szo sze szmilűvali nad-
 nyim, né szo ga niháli na pő pőtí, gori szo ga
 vzéli na kőla, csi bár odzajaj v-srágle djánoga.
 szo ga z ovimi vrěd pelali do cila. Pőleg szōda
 professorov bi zaosztáti mogao, ali milosztsa
 nyihova je obládala szōd, prék szo ga pűsztili,
 za zrěloga szo ga posztavili. Med notri poszla-
 nimi 10-timi pozvánimi liszti je ednoga né
 vrěden.

— More csakati. dokecs *Máli pőkös* gmána
 neposle notri szvojege *pozvánoga* liszta, tiszti
 de za nyega dober. Tő je nájszirmaskěsa csí,
 velke vėszi zgmajne fare, edna dalěsnja vesz-

*) Omega, szlejdnya litera pri Grkaj.

Sinyorije szpráviscse.

5., Sinyôr vu naszedüvajúscsem posztávijo pred gyülês szvoje létno naznanenye od 1923. májusa do 1924. juniusa.

Postüvani cérkevní gyülês!

1., Pretekôcsega ravnanya leta znamenitêse dogotke naprêracsúnati 'zelejôcs predevszém sze mam szpomenôti z-onoga szpominszkoga ôszvetka, steroga je nasa sinyorija juniusa 29. v-Sztrükovci obdržála, gda je poszvetíla 200 létnico Kúzmics Stevana, bívsega surdanskoga ev. dühovnika, nasega literaturszkoga jezika zacsitela i na nyegovo rôdsztno hízo je szpômenka táblo položila. Céli ôszvetek je presztrano doli szpísani v-lânszkoga Düsevnoaga liszta julius mészeca numeri. — Nase voditele, ki szo nam gúcsali rêcs Bo'zo, prestímati nam je tém bole szvéta dúznoszt, ár 'znyihovoga 'zitka sorsa i delavnoszti mí vu vezdásnyoj te'zkoj nasoj sztávi bíánitelszko môcs mámo zajímati.

2.) Gledôcs na zrendelüvanye nasi cérkevní zákonov, ka vszáka gmána more meti verevrêlôga, na álmostvo gotovoga szvetszkoga voditela, szem goripôzvaó one gmáne, stere nemajo inspektora, ná vu tô csészť szi prílicsno oszobo odeberéjo. Z-radosztjov naznányam, ka szi je szobotska fara Vezér Gézo martjânszkoga obcsno lüblenoga gosztílncsára, dolnyalendavsška fara pa Vukán Lajosa vrêdnoga kavarnára odebrála za inspektora,

3.) Tekôcsega leta januára 7. szo Teke Dénes dolnyalendavszki dühovnik osztavili szvojo faro, ár szo na Sand, vu szvojo rôdsztno faro odebráni za dühovnika. Vu nyih je lendavsška ev. gmána szvojeaga môdroga voditela, lehko sze právi, szvojeaga nasztavitela zgúbíla, nasa sinyorija pa ednoga szvojeaga neszebicsnoga delavca, kí je bár med szúkesnimi razmerami 'zivo tak, ká gnáni od materiálni potrebcsin je pritisznyen bio vu roké szvoje vzéti vandarszko palico, dönok je szvojo, szlêdnyega leta plácso velikodüsno tüdi senkao szvojoj gmáni. Držáva nyemi je pa 'ze zaszlúženo plácso za vcsenyé verenávuka niti nê vöplácšala! Kak bliszkní trák preszvêti prêkmurszki ev. dühovnikov sztávo té faktum, nê je záto csüdo, ká je 'ze drüga fara brez dühovnika osztála.

Gmáne adminisztráció — kak nájbližányi szôszed — szem na szébe vzéo. Vecskrát szem bio 'ze od toga mao v Dolnyoj Lendavi. Gmânszko gibajúcsó vrêdnoszt szem pôleg inventára prêk dao Varga Mátyás kurátori. Nôvi dühovniski pozváníliszt je vrêdposztávleni. Za dühovnika volo szem píszaó prec. g. Kapi Béla püspeki, obečšali szo szvoje podpéranye. Naj celô mladézen neosztáne brez vadlúvânyuskoga vcsenyá je fara zacsaszno pozvála za verevucsitela Hima Sándora. Tô nase nakanênnye, ka bi oni v-Lendavi za vucsitela bíli vöimenüvani, szmo do tegamao escse nê mogli doszégnoti.

nica, gde je cêla skôlnikova plácša komaj telko zneszla vö, liki ednoga bérisa). Tá tüdi trbê csloveka. Tô de tak nyegovo, je vöpvêdla próffessorov konferencia.

Za nisteri dén, gda szmo escse nê odíšli z-sôle vszáki na szvoje meszto, dvôja kôla sztánejo pred preparándije vrátami: *Velke vészí* i *Máloga pókosa* postüvani prezbiterje, rávno tak da bi szi vküp zgúcsali, szo sze szamí prípelali po vucsitele, stere vcsaszí z-szebom scséjo pelati.

Za dvôjega zroka volo szo sze tê gmajn poszlavci prípelali tá. Velka vész je nájvéksa gmajna bíla vu püspekíji, na stero szo oni gizdávi bíli, k-nyim priszpodobnoga meszta nêga vu cêlom vármegyôvi. Nyim tak bogme naj niscse neposle na sinyek Bôg zná koga, oni viditi scséjo, ka kúpíjo. Oni szi bogme prebêráti scséjo med vecšimi . . . Prestímáno, z-pozdignyenimi glavámi posztáplejo i idejo notri k-direktori.

Za nyimi Máli pókoszcsarje ponízno, z-doj vzétimi krscsáki, escse i pred preperándie szlu-

gom sze dosztójno nanízivsi. Oni szo nê prebêrat, nego prosztí prisli. Zná bidti, csi bi szamo tak poszlali notri szvoj pozvání líiszt, bi rávno nebi dôbili vucsitela (za volo mále plácse). Záto szo prisli szamí i z-szebom príneszli instáncio naj jí nezavrzêjo za szirmastva volo. Nézelejo oni z-ti náj prednyêsi, zadovolni do, csi z-záji dobíjo, stere pod reseto káplejo.

— Vsze bode moji priátelje — odgovori trôstajúcs direktor. Dobí vszáki pôleg vrêdnosztí, kak sze ga dosztája. Rávno dvá mladénca szmo escse nê vtálali notri, 'z-nyidva eden de v-Velko vész dober. Preperándie nájbôgší vucseník, steri je ober vszê te náj prednyêsi i lèpoga trôsta mladénc, steroga vam z-isztinszkov düsnov vészťjov szlobodno porácsamo, ár cslovek má bidti na szvojem meszti. Te ov de pa dober v-Máli pókos. I migno je solszkomi szlugi, ná nyidva notri pozové v-tanácsnico.

— No vis, rávno „Lázár“! — míszlíjo vu szebi Máli pókoszcsarje. Nam de pacs dober, vè szmo mí tüdi Lázárje!

(Nadaljávanye príde.)

4.) Na Gornyi-szlávecskoj escse vedno prážno sztojécso dúhovnika csészť sze je ně dávno násao eden proszécsi, z-kim sze je zdá zacsnolo razprávlanye.

5.) Mayer Gizela vucsitelica szo z-Bodonec v-Gornye-szlávecse odísli, v Bodonci je edno vucsitelszko meszto prážno.

6.) Ná 'ze tak vu odnemorjenoszti trpécse nase evang. vcsenyádugoványe kém prvle szploh na nikoj práde, t. l. márciusa 1. je dr'záva v-penzio djála Fenyves Károly hodoskoga i Varga András petróvszkoga ev. kántorvucsitela, nadale Darvas Ferenc 'zenavljaoszkoga dr'závnoga vucsitela. Prôti tomi dokoncsétki szem prosnyo dao notri, ali odposzlani szem bio.

7.) Pretekócséga leta nájveszelése nam je bilô viditi ono velko vréloszt, z-sterov szo szí nasi verníki na meszto rekvirérani zvonôv pascsili nôve nazáj szpraviti. (Od vszê szmo presztrano písali v nasem lísztí, záto nam je zdá nepotrêbno tó szprávlanye eti ponávlati. Red.)

Za té 'zmo'zne áldove, stere szo nasi verníki v-pretekócssem leti na nazájszprávlanye zvonôv obrnoli, mojo hválo vjávím. Nôvi zvonôvje ná nebodo szamo na précimbo nasoj sinyoríji, nego nâpovéksávajo pobo'znoszt, bogábojznoszt na zemli i pripomágajo k-düsnomi zvelicsanyi prêk vnôgi sztotin!

8.) 'Zalosztna materiálna sztáva nasi evang. verebratov v Nemskom országi je vszepovszédik goriobüdiía prôti nyim verebratov na pomôcs gotovo lübézen. Na moje goripozványe szo nase sinyoríje gmâne tüdi darüvale ná té szv. cio 2472 dinárov. Tó sumo szem odposzla Dr. Rendtorff professori, predszedniki Gusztáv — Adolfa drüstva. Mam szrecso notripokázati od nyih dobleno genlivo zahválnó píszmo.

9.) Z-'zaloszťjov naznánám, ka je szobotsko evang. verszko sôlo 1923. szeptembra mészeca dr'záva od nász vkrárvéla, doticsno nase evang. soláre i vucsitele vu dr'závno sôlo vtálala notri. Prôti toj szili szmo protestérali i te taki prôti nyê prosnyo dáli notri k-miniszťrsťvi vcsenyá. Ali na prosnyo naso je do tegamao odgovor escse ně prisao.

10.) Notripokázem naszlédnye szobotske gmâne gyülésa szkoncsanye, pôleg steroga je tá gmâna gotova prêkdati prêkmurszkoj evang. sinyoríji † Kühár Ferenca fundácijszko vrédnoszt na 'Deacszkoga doma' cio. Proszím, ná sze odeberé edna nazavüpnoszt, stera vrédnoszt

prêkvzeme, potrêbne predpravke vcsini, ná de mogócsi deacski-dom kém prvle zacsnoti szvoje na telike potrêbno pozványe na blagoszlov nasoj cêrkvi!

Cérkevni gyülés sinyôrovo naprêdávanje poprêk oszvoji. Potrêbna szkoncsanya vu níze popisáni prineséz.

6.) Pod tanács je vzéti sinyôra naznanoszti 1-vi punkt, vu sterom sze szpomenéjo z-prem. 1. junius 29-ga v-Szťrukovci dr'zánoga Kűzmics Stevana ôszvetka.

Sinyôrszki gyülés g. sinyôra naznanyüvanye z-radosťjôv vzeme naznánye i ôszvetka ravnitelsťvi i vszém, ki szo sze vu kaksemsté poszli trüdili, da sze ôszvetek ná kém vugodné vöszprevodi, náimre pa Bakó Károly vucsiteli szvojo zahválnoszt darüje.

7.) G. sinyôr v-2-gom punktumi navêdanye dájo, ka szí je Szobotska gmâna Vezér Gézo z-Martjánec, dolnyalendavszka pa Vukán Lajosa zebrála za cêrkevno inspektora.

Gyülés te odebráne inspektore z-szrdcá pozdrávla i Bo'zo pomôcs 'zelé na nyihove ôpravice. One gmâne pa, stere escse nemajo inspektorov opomína i gorpozové, da szí tákse nemüdnó odeberéjo i pred priseszťnim sinyôrszki gyülésom nájkesznê pred dvema tjednávoma tó sinyôri naznánye dájo. Pri steroj gmâni bi sze tó meszto napuniti nebi moglo, toga zrok tüdi má sinyôri naznaniti.

8.) V-tréťjem punktumi z-'zalivanyem naznanijo sinyoríji, ka szo Teke Dénes lendavszki dúhovnik odhájali z-té mále gmâne, steroj szo prvi dúhovni pasťtér bili, prêk na vogrszko, gde szo v-Sand odebráni za dúhovnika; 'znyimi je i nase sinyoríe törvénszéká, sinyorszkoga szodiscsa edna kotriga odhájala.

Sinyôrszki gyülés Teke Dénesa odhájanje z-bolezňim szrdcóm vzeme naznánye i vu dolnyalendavszke gmâni tá odprávleno bo'zicsno verno safaršťtvo nyihov szpômenek vu gyülésa nipiszki ovekivecsi.

9.) Z-tém navkűp navêdanye dájo goszp. Sinyôr gyülési i tó, ka szo Dolnye Lendave adminiszťtracio szebi obdr'zali gori; za nôvoga dúhovnika je pozvánílsťt 'ze vkűpposzťavlani i

sztopáji szo vcsinyeni na dühovnikszta csészt dopuneye.

Gyülës tô naznánye vzeme z-tém dolocsenyem, nâ sze na dühovnikszta csészt dopuneye vu novinâ naznani.

10.) Pôleg toga punktuma sze navédanye dá, ka szi je dolnya-lendavsška gmâna zacsaszt-noga verenávuka vucsitela i za kántora Hima Sándor na vucsitelszko csészt poszpodobnoga mladénca odebrála.

Gyülës etoga nôvoga delavca goszpodnovi goric z-vüpažnosztjöv pozdrávla i sinyorije predszednikszta oproszi, nâ pri visesnyoj oblászti zahtéva da, Hima Sándora za dolnya-lendavsžkoga vucsitela võimenûje, steri bi tak vu prîseszt-noszt tam evang. kántorszki poszel tüdi szpunyávo.

11.) Pri sinyôra naprédávanya 4-tom punktumi gyülës z-radosztjöv vzeme naznánye, ka sze je naisao eden nemski mladénc, steri bi gotov biô v-Gornyo-Szlévecsko faro idti za dühovnika, gori pozové sinyôra da kak nájhitrê v-Gornye-Szlévecse idejo, nôvi pozváni liszt võposztávijo i vecs vu nerédnoszti bodôcsa i zaosztányena cêrkevna dugoványa vréd vzemejo.

12.) Pôleg sinyôra naznanivanya 5-toga punktuma sze je Máyer Gizela vucsitelica z-Bodonec v-Gornye Szlávcesse zoszélila, za steroga volo edna bodonszka sôla za evangelicsanszki vucsitelov zmenkanya volo, prázna sztojí.

Z-nevugodnim obcsütényem vzeme gyülës tô naznánye, ali z-ednim z-zadovolnosztjöv oszvoji bodonszke ev. gmâne prôti oblászti szkázano ono vrêloszt, ka je nê dopüsztila vu szvojo cêrkevno sôlo katholicsanszko vucsitela, steroga je oblászt na nyé priszíliti namênila i tak je obarvala jus szvoje autonomie. Z-ednim tüdi zahválnoszt darúje Vukán Kálmán vucsitela, steri je szam jedini vrêlo vcsio vsze deco.

13.) Vu 6-tom punktumi sze naznani sinyorji, ka je oblászt prôti vszemi nasemi protestéranji pénzionêrala Fenyves Károlya hodoskoga i Varga Andrása petrôvszkoga, tak tüdi Darvas Ferenc ev. vere dr'závnoga vucsitela.

Sinyôrszki gyülës z-obtézenim dâhom vzeme na znánye tê trê vrêli i escse v-dobroj môcsi bodôcsi skólnikov szilno penzionêranye; za nyúvo hasznovito szlúzbo nyim zahválnoszt aldúje i po dúgoj szlúzbi pocsinek i radoszt v'zivatí zelê.

14.) V-7-mom punktumi pred gyülës posztávijo goszp. Sinyôr oni gmajn i vesznic iména, stere szo szi meszto rekvirêrani zvonôv nôve i drúge szpravile.

Gyülës eto naznanoszt z-radosztjöv vzeme i za ono veliko vrêloszt i aldüvanye, z-sterim szo szi zvelikimi sztroszki drúge, nôve i povszéd vékse zvoné szpravili, gmânam i verníkom díko vadlúje i nazvesztsáva.

15.) Sinyôr sze vu 8-mom punktumi szpomenéjo od nemskim ev. vere bratom poszlane podpore i dr. Rendtórff professora písma, v-sterom on gmânam tô dobrovolno podpore zahváli.

Sinyôrszki gyülës vu szrdci z-zahválnosztjöv napunyei za one dühovne kincse, z-sterimi je nas ocsa nebeszki z-nemskoga országa szhájajôcsov reformáciöv nâsz obdarüvao i za ono zemelszko podpore, z-sterov je Gustáv Adolfa — drústvo vu preminôcsi hípâ te edne nase gmâne pri zidanyi cêrkvâ tak dobrovolno podpéralo, — znôva gori pozové one gmâne, stere szo escse nê vzéle tála vu zmáganyi szvoji verebratov, nâ toj cslovêszta dúznoszt kêm hitrê zadoszta vcsinijo. Dr. Rendtórff professora szrdcé gibajôcse zahválnoszti písma sze pa vu nemskom i szlovenszkom jeziki v-„Düsevni Liszt“ csaszopisz, notri djáti zravna. (Vidi með málimi glászi!)

16.) Sinyôra naprédávanya 9-ti punkt navédanye dá szobotske evang. sôle po nadzorniki po csalárnoj, krívoj pôti szilno vkraj vzétje i na dr'závno sôlo preobrnênya 'zaloszten csin.

Da je cêrkevne sôle na dr'závno sôlo preobrnênye li tak mogôcse, csi tô sôlo gori dr'zécsa gmâna proszi i tô cêrkevna oblászt 'ze naprê privoli; da je szobotska ev. gmâna szvoje sôle na dr'závno preobrnôti nêproszila, prôtumi je nyô száma gori dr'zála i 'zelê gori dr'zati nadúze tüdi; da je

tak je tō premémbo, stero je gmâna nê-proszila, cêrkevna oblászt dovoliti eo-iproso nêmogla; i da brezi cêrkevne oblászti dovoljênya ni gmâna, ni gmajne edna kotriga nema szlobodscsine i jusa, z-kaksestê cêrkevne ali solszke vrêdnoszt kaj na dr'zâvni zavûpnikov 'zelênye ali gorpozvânye prêk dati; i k-koncovi da dr'zâvni zâkonje i pravdê tûdi ne zrendelûjejo cêrkevni sôl na dr'zâvne solê presztâvlyane: sinyorszki gyûlêsz szobotske sôle rekvirêranye za nepravdeno — za nepravicsno, na-dr'zâvni sztrán z-szilov zaoszvojeno dr'zi i protestêra prôti tomi, ka bi cêrkevno vrêdnoszt dr'zâva po etaksoj pôti szilov kommunistêrala. Sinyorîa 'zelê i zâhtêva, da sze szobotske evang. sôle dr'zâvna sztâva, stera je nepravdena, znicsi, i nazâj posztâvi v-cêrkevno sztâvo; gmajno pa gori pozovê, da sôlo nazâjvzeme vu szvoje rôke. — 'Zelê i zâhtêva, da dr'zâva vu eto sôlo i vu vsze evangelicsanszke, kak tûdi vu one dr'zâvne solê, v-sterê evangelicsanszka deca hodîjo k-racsûni primêrno evang. vucsitelê imenûje, odkudstê je vzeme! K-koncovi gori pozovê szobotske ev. sôle predszedniksztvô, za steroga nepazlivoszti i lehkoga vervanya volo je tã sôla vu vezdâsnyo neôpacsno i nepravdeno sztâvo prisla, da eto cêrkevno szkoncsanye oblászti z-poszelsztvom pizmêno na znânye dã.

17., Razprãvlani je po sinyôrî napredãni 10. punktom, pôleg steroga szobotska gmâna prêk-pûszti vu nûc za „Diacski dom“ prêkmurszkoj evg. sinyorîji † Kûhâr Ferenca hram i zemlô teccasz, dokecs de sinyorîja tō fundãcijo za „Diacski dom“ nûcala.

Sinyorîja szvojo globoko zahvãlnoszt vjãvi szobotskoj fari za nyêno plemênitô szkoncsanye, Kûharove fundãcije vrêdnoszt za »Diacski dom« prêkvzeme ino sze zavêze, ka csi bi gda i za kaksegastêcs zroka volo na namenjeni cio tō fundãcijo vecs nebi nûcala, te jo szobotskoj ev. gmâni na ravnanye znôvics nazãjdã.

18., Vu isztom punktom sinyôr na oprãvlyane od »Diacskoga dôma« pozovêjo gori szprãviscse.

Sinyorîja odprê „Diacski dom“ 'ze na prîsesztno solszko leto. Nyega podpêranye vernikom, gmânam i 'zenszkim drûstvam na szrdcê zvêze, od cêrkevni csesztnikov z-vûpanyem proszi i csãka. Lêtno de sinyorîa szamovolne pênezne i naturalne dãre szprãvlala vkûper eti domã i vu protestanszki zvûnszki orszãgaj na goridr'zãnye i povêksãvanye „Diacskoga doma“. Gledôcs na tō, kã „Diacski dom“ obcsni interesz tûdi szlûzi, sinyorîa vardene za nyega pri vlãdi sztãlno lêtno dr'zãvno podporo szpraviti. Sinyorîa zavêze gmâne, nã ono dãcso, stero szo do tegamao na sopronszki ev. konviktus placsvale, ali v-natûri, ali pôleg dnêvne valute v preracsunanoj pêneznôj vrêdnoszt potom na »Diacski dom« placsvujejo. Sinyorîja edno nazavûpnoszt odeberê za „Diacski dom“, stera nazavûpnoszt je z-naszledêcsi kotrig osznovlena: trí szvoje kotrige nã posle vu tō nazavûpnoszt „Szobotsko ev. 'zenszko drûstvtvo; od sinyorîe odebrãne kotrige szo pa: Darvas Ferenc, Fliszãr Jãnos, Kolozsvãri Ferenc, Vêrtes Sãndor vpok. vucsitelje, szobotske gmâne inspektor, Vezér Gêza i kurãtor, Perkits István. Tã nazavûpnoszt pod sinyôrã ino inspektora dvojnîm predszedniksztvom vkûpposztãvi „Diacskoga doma“ vorcane (kelko deãkov i pod kaksim goridjãnyem, sze lêhko vzeme notri vu dom i zvûn tê kelko deãkov na podporo eti na meszti i predvszêd, gda do 'ze nadaljãvali szvoje vcsenyê vu sztrãnni solãj). Tã nazavûpnoszt vkûperposztãvi „Diacskoga doma“ hîzni rêd i nyega vodjenyê z-szvojev pazkov, kontrolêra; nastampati dã pobêrãvne árkuse; z-goripozvãnyem sze obrnê k-gmãnam za darûvanya volo na »Diacski dom«, poprêk oprãvlati dã dãrov pobêranye.

Gda sinyorîja Bo'zi blagoszlov proszi, na delanye tê nazavûpnoszt, csãka tûdi, da ona letno rêdno naznanyûvanye posle od szvojege dela pred sinyorîje szprãviscse.

Naszlédnye z-radosztjov i z-zahvál-
nosztjov vzeme na znánye sinyorija,
ká szo g. Godina Stevan dühovnik
letno 3 metre szilja porôcsili gori na
»Diacskí dom.«

19. Sinyôř notridájo doblena uradna nazna-
nila od gmân vadlúvânyškoga-jâkosztogâ 'zitka i
od vérsztvinszki razmer vu 1923. leti, nadale na
podlâgi tê vküpposztâvlene statisticsne podátke.
Sinyorija sze je z-radosztjov ogvüsala
po gmânaj z-szkázane adúvanya go-
tovnoszti, za pobôžne áldove gmânam
i vernikom zahválnoszt právi.

Zdá tüdi goripozové dühovnike,
kántorvucsitele, gmânszke vsze drúge
csesztnike i nasi far vsze vernike na
obüdjavanye evangelicsanszkoga ogvü
sanya, vu nyihovo dobrovolno pazko i
podporo porácsa sinyorije »Diacski
dom«; podporno drústvo (gyámintézet);
»Evangelicsanszki kalendari« i »Dü-
sevni liszt«.

(Nadaljavanye pride.)

Rázloczni máli glászi.

Zahválno písma. Kak szmo 'ze naznan-
jali, nase gmâne szo tüdi szkázale szvojo po-
môcs vu velikom zmenkanyi bodôcsim veredo-
mányim v-Nemskomországi. Pri toj priliki szo
Dr. Rendtorff, predszednik Gustáv Adolfoga
drústva, nasemi sinyôři lêpo zahválno písma
poszlali, v-sterom z-genlívim szrdcom kviterajo
nas odposzlani dár. Pisejo, ka szo vu liszti
Gusztáv Adolfoga drústva vszém kotrigam na
znánye dáli nasi gmân genlivo áldovagotvoszt
i 'zelejo, naj sze po »Düsevnom liszti« nyihova
topla bratinszka zahválnoszt nasim darúvajôcsim
gmânam na znánye dá. Pisejo nadale, ka sze
tém bole radújejo nad nasov bratinszkov lúbé-
nosztjov, ár na 'zaloszt — nê po nyihovoj kri-
vici — szo sze Gusztáv Adolfoga drústva nig-
dasnye tak szrdcsne razmere do protestanszki
szlávszki kotrig po dogodki szlédnyi deszét lét
neprijétno zmêsale. Mi z-nase sztráni — pisejo
naszlédnye — negledôcs vkanênje i na drúgi
mészta, obdrízimo volo, kâ mo krêpili raztepene
verebrate pôleg nasega pozványa z-recsjôv i z-
delom vu nyihovom vadlúvânyi do evangeliuma,

vszedno vkašemstécs jeziki sze nyim on
glászi. — Originalno písma je tak: Central-
vorstand des evangelischen Vereins der Gustav
Adolf — Stiftung N. 1445. Leipzig, den 28.
Mai 1924. Herr Senior Stefan Kovats Murska
Sobota. Sehr geehrter Herr Senior! Mit herzli-
cher Bewegung habe ich Ihre mehrfachen Geld-
sendungen im Gesamtbetrag von 2.420 Dinars
empfangen, über deren einzelne Eingänge wir
jedemal Einzelquittungen erteilten. Ich mache
von dieser rührenden Opferwilligkeit Ihrer Ge-
meinden dem Gesamtverein der Gustav Adolf—
Stiftung soeben in unserer Zeitschrift, in deren
Bezieherliste ich mir erlauben werde Sie einzu-
tragen, Mitteilung und bitte Sie, den beteiligten
Gemeinden — etwa durch eine Veröffentlichung
in der „Düsevni liszt“ — unsern warmen brü-
derlichen Dank weiterzugeben. Wir freuen uns
über die Bruderliebe der dortigen Evangelischen
umsomehr, als leider Gottes — nicht durch
unsere Schuld — die einst so herzlichen Bezie-
hungen unsers Vereins zu den Gliedern des
slavischen Protestantismus durch die Ereignisse
des letzten Jahrzehnts eine schlimme Störung
erfahren haben. Wir halten unsererseits über
alles auch an andern Stellen Erlebte hinweg den
Willen fest, die Glaubensgenossen der Diaspora
unserm Beruf gemäss mit Wort und Tat in
ihrem Bekenntnis zum Evangelium zu stärken,
gleichviel in welcher Zunge ihnen dieses ver-
kündet wird. Mit dankbarem Brudergruss Dr.
Rendtorff Vorsitzender.

Nôvi evangelicsanszki dühovnik. Ko-
vács Károly nasega sinyôra szin szo dokoncsali
szvoje teologusko vcsenyé i szvoje szlédnye
ekzámene szo v-Soproni dolidjâli. Potom szo
ji Kapi Béla püspek v-Szombathelyi na dühov-
nisko pozványe goriposzvétli. — Kak csújemo,
nôvi dühovnik Dolnye Lendavszke gmajne
pasztérszko szkrb vzemejo prêk. Nôvoga dühov-
nika z-radosztjov pozdrávlamo i 'zelêmo, naj
nyihovo pasztérsztvo na blagoszlov szlúzi nasoj
cérkvi!

Diacskoga Dôma opravitelsztvo je ju-
niasa 29-toga dnéva osznozni gyülês drázalo v
Szoboti vu evang. sôli. Nazôcsi szo bilí: Pod Ko-
vács Stevan szinyôř i Benkó Jožef sinyorie in-
spektora predszedniksztvom goszpá Dr. Sômenoja
kak szobotskoga evang. 'zenszkoga drústva pred-
szednikojca, Fliszár János, Darvas Ferenc, Ko-
losvári Ferenc, Vértes Sándor i Prkics Stevan

kotrige. Vezér Géza inspektor szo za neodvrženoga poszla volo priditi nêmogli, stero szo naprê priglászili. G. Szinyôr szo szejó ôdprli i naprê dáli, ka je v-Križevci dr'žáni sinyôrszki gyülês na imenüvano opravnistvo zavüpaó Diacszoga dôma osznovánje i csuvanye z-tém dolôcsenyem, da vszákó leto sinyorszkomi gyülêsi racsun dá od saforsztva szvojeja. Za opravnistva zapernika (notáros) je Kolosvári Ferenc odebráni. Szkoncsano je ka Diacski Dom tek. leta szept. 1-ga v-zitek posztávi i odpré. Zdá prvo pôt gori vzeme 6 pojbarov, 2 brez, 2, napô i 2 z-cêlim placsilom pôleg primêrnoszti nyihove vrêdnoszti. Deklin esce zdá prizacsétki nemre gori vzéti. Do augustus 15-toga sze májó zglászili, kí v-nyega priditi namênijo, vszákí pri szvojem dûhovniki, ali pri vucsitelí. Tam morejo prêk dati solszko szvedocsansztvo od prvêsega vcsenyá. Szamo li dobroga vcsenyá vucseníci sze vzemejo gori. Doticsni dûhovniki májó prilôziti k-prosnyí od tê pojbarov znásanya i nyí roditelov prémocsnoszti naznanilo pôleg steroga sze ali brezplácsno, ali z-polojno, ali cêlo plácsno vzemejo gori. Za nesztálne vrêdnoszti pênež volo je opravnistvo zdá 'ze naprê nêmoglo placсила velikoszť gori posztaviti, ali tó edno ogvüsa, ka plácsa nede visisa, kak tó roditelje indri placšüjejo. Gori vzéti solárje mésztnoga gimnásiuma vucseníci bodejo. Gori vzéti vucseníkov roditelje májó edno zavéznico podpízati, pôleg stere sze doj zavézejo, ka szvoje szini ali na dûhovnikszta, li pa na vucsitelštva csészť dájo. Dôhovnici sze gori oproszijo, da tó roditelom naprê raztolmacsijo i razlôzijo. Szprávisca ravnanye, vodjenje sze mogôcse naedno diakonisso zavüpa. Ober sztroska i csisztôcse szobcskoga 'zenszkoga drústva kotrige, na vcsenyé i znásanye pa szo viseimenüvani mo'zje obečsali paziti, tak da deca nede, brezi veroszťvnyia szlobodno naszêbe zaniháni. Benkó Józef sinyôrszôga g. inspektora ono vrêlo naznányedánje pôleg steroga szo obečsali, ka stiri 'zelezne stampeke? z-madracmi obszvojm posztávijo v té do mi goszpodíne dr. Sômenojce tó naszlú'zbogotovnoszt, ka szobotskoga 'zenszkega drústva kotrige vu kúnjo potrebno szprávo bode pomágale notri szpraviti, je opravnistvo z-zahválnoszťjôv vzelo naznánye. 'Zlice, razoske, nô'zice dvá tanyêra i za vodôpiti kupico vszákí vucsenik szam more prineszti. Prvisztopáj je tak vcsinyeni, da nasa' szv. mati cêrkev, kak je tó vu prvêsi hípaj csinila, száma za szêbe osznávla potrebne cêrkevne voditele,

vere vrêle vucsitele i dûhovnike. Zacsétek je premáli, ali z-Bogá pomocsjôv i verníkov aldüvanya vrêloszti z-toga po vrêmeni edno veliko zmo'zno szpráviscse má zrászti ino sze osznovati, gde vnôgi dûsevno otávlyane i naprêidenye zadobijo. Evangelicsanszke szv. materé cêrkvi eti v Prêkmurji tó bode prvo lübéznoszti szpráviscse, tó bode koróna i díka, stero nê szamo nas szpômenek bode varvalo pri kêsznom pokolênji verníkov nashi, nego steroga sze zisztinom glihale bode goszpodna zvelicsitela one recsi: »z-toga vász szpoznajo lüdjé, ka szte moji vucseníci, csi eden drügoga lübite. (Ján. 13. 35.) Gori jemánye vu D. dom sze augustusa 20 toga bode godilo, stero sze roditelom i vucseníkom precí naznani.

Zapotrêbno dr'žimo 'ze zdá gori pozvati postüvani cšitelov trsztcov i mestrov pazko na 1925-to leto znôva vödáni „Evang. kalendari“, steri za krátki csasz pod stámp príde, da gledécsi na szvoji trstv podigávanye i rasürjávanye, té prilike nezamüdijo i v-nyem sze z-naznanyüvanyem z-poznati dájo. Szam prôti szvojoj dobrobodôcsnoszti pregesi, kí etakso ponüjájô-csopríliko zamüdí, Reklám je vszigidár na haszek trszťci i mestri. Evang. kalendari je nájbole razšürjeni i prijétnêsi stamp v-Prêkmurji. Po nyem sze nájbole razšürí kakseszťcs naznanyüvanye med vesznícskimi sztancsarmi, naimre zatoga volo, ka sze napriseszťno leto vu 5000 esemplári namêni vödati. Proszimo záto tak vesznícske, kak szobotske trszťce i mestre, da nasz z-szvojm naznanyüvanyem pocseszťijo i podpérajó, témböle, ár nê szebicsni, nego obczinszki dobrotívni cil szlú'zimo. Naznanyüvanya cêna de od prvêse dosztabole ponízana, ár tršťva bo'znej ídejo. Cšitelje pa dobijo pá v-tom kalendariji szrdce obeszeljávájôcsa lépa návucsna cštenjá. Z-postüvanyem Reditelszťvo.

Z-marávszke fare. Marávszka fara je juniusa 19. znamenito szpráviscse méla, na sterom je szkoncsala, ka delo törma zidanya taki zacšne. Lépo plemenito szvoje mislênje szo szkázali vó na gyülêsi premocsnêsi kmetovje fare té, gda szo sztroskov törme zidanya nájvéksi tao velikodüsno na szêbe vzéti z-tém szkoncsanyem, ka de na porcijszko koróno vönametávano 200 Kor., na düso pa szamo 100 Kor. foringe do tüdi szamo na grüntno porcijo vönametávane. Nê szo sze tak odpovedáváli od bremena bogatêsi z-tém, ka grünti nê trbê cêrkvi törma, zvoná itn., nego szo naszledüvali opo-

min pizma: Komi je vecs dano, od tisztoğa sze tüdi vecs zelé! Vüpamo sze, ka szo vucsagomilancsarje z-tem vönametávanyem tüdi prav lehko zadovolni!

Nôvi gmânszki inspektor. Morávszka fara szi je vu juniusi 19. dr'zánom szpráviscsi za inspektora na meszto z-té csészti dojzaváljénoga Kolozsvári Ferenca ednoglászno *Siftár* Géza poszlanca odebrála. Nôvoga inspektora nam je szkoron nê potrebno nasim cstitelom notripokázati, obcsno poznáni szo oni. Z-vrêle evangelicsanszke familije rodjeni szo; v-Felsőlövöi, v Pápi i v Sopróni szo szkoncsáváli szvoje gimnáziumszko vszenyé, notárszko pa v-Szombathelyi. V-Martjanci i v Križevci szo bili od vszákoga prestímáni pomóžni notáros. V-Sopróni szo zvršili szvojo ednolêtno szoldacsko rédno szlúzbo i potom dúga težka lêta na bojnom pôli i v-Rusziji trpeli, Bár poszlanzstvo ino veliko poszesztvo nyim doszta szkrbi dáva, itak sze vüpamo, ka z-neobtrúdjénov volôv i lübéznosztjov bodo szlúzili v-szvojoj nôvoj csészti szvoji ocsákov ino szvojega szrdcá cêrkev! Vu tom vüpanyi ji radi pozdrávlamo i Bo'zi blagoszlov zelêmo na nyihovo delo!

Zvonôvje nazáj príhájajo. Kak szmo'ze vprvésoj numeri naznánjali, na Riszálszko nedelo szta szprávléniva domô z-Maribora *Vanecski* vernikov dvá zvoná. Popoldnévi, rávao, gda je Krisztusova csrêda z-cérkvi razhájala, szo sztanoli vanecski trúdni pôtniki z-zvonoma na lèpom pláci pred püconszkov cêrkvov. Vanecska dalárda je pod vodsztvom Osváth kántora lèpe korále popêvala, dühovnik szo pa gmâne radoszti dáli glász nad tém, kâ szi je ovo cêloga têla edna kotriga nazáj szprávliva zvoné, ná sze ocsév ôrocšina, v bojnszkom ognyi fundana, nazájdopuni, ná kak Bo'zi szv. Dùh Krisztusove vucsénike, tak teva zvoná bruncseniva jezika Vanecske verníke tüdi na edno volo, na lübézen, vküprazmênye, isztinszki, posteni, pobo'zen 'zíttek büdita! — Zvoná szta potom k-hrami obcsinszkgoga poglavára, Berke Ivána szprávléniva i od téc szta na nedelo Szv. trojsztva jun. 15. prékpelaniva k-zvoníki i prékdániva szvojemí zrendelüvanyi. Pri toj prilíki je cêla obcsina ôszvetno oblêko vzéla na szébe: po vszê cesztá nyéni vídimo küncsna vráta goriposztávléna z-genlívimi govori z-Szv. píszma vzétimi, pri rihtarovoj hízi i predvszém pri zvoníki vsze 'zívimí i napravleními korinami bogato osznájzeno.

Pri zvoníki prilicsen oltár pripravlen. Nezracsúnana vno'zína lüdsztva sze je szprávliva vküper pri rihtarovoj hízi, gde sze je zacsnola bo'za szlúzba. Po genlívom szpêvanyi domácse dalárde szo püconszki dühovnik v-szvojem govori pokazali na Bo'ze csúдно vodjényé, stero sze je v-tom pokazalo, ka szo pred 30 lêti, gda szta prvêšiva zvoná bilá szprávléniva, vezdásnvega rihtara ocsa bilí obcsinszki poglavár i Vrecsics Iván obcsinszki vrêli kurátor, zdâ pa té ocsév szinôvje szo obcsine voditelje. — Zvonôv nazájszprávlanya zacstítel i gibajôcsa dúsa je dônok. Temlin Stevan bio. Zvôn nyega sze je escse Berke Ferenc tüdi doszta trdio, câta i áldovov nê milüvavsi. Vrecsics Viktor, Temlin Stevan i Berke Ferenc szo hodili tüdi po zvoné v-Maribor. — Do zvoníka szta zvoná med ígranyem dvé handi od vno'zine v-lèpom rédi szprevdnyéniva. Tú je dalárda pod vodsztvom Osváth kántora genlívo popêvala vecs korálov, stere sze je vcsit v-húdom — dobrom vrêmeni po vszákdenésnyem trúdapunom deli, po vecseráj v-Püconce hodila. Hvála nad nyihovov vrêlosztjov! Dùhovnik szo poleg szv. rêcsi 150. 'zoltára predgali. Hassaj Mária devojka je lèpi versus deklamálivala. Potom szta zvoná vu törem na meszto szprávléniva. Zvona szta 333 kg. 'zmetniva, eden má 209 kg., drúgi 124 kg., tak szta nikâ 'zmatnêšiva, kak szta pa prvêšiva bilá; kostata 26.640 din. Na vö-pucanye zvoníka je pa blúzi 2500 din. vöplácsano. Na tó vödávanye szo szledécsi dobrovolni dári dobleni: v-Püconci 829 din., Goríci 285-25 din., Salamenci 363-50 din., Tkauts Anna z-Márkisavec 50 din., z-Vanecsá: Berke Ferenc 600 din., Kelnér Ferenc 110 din., Kelnér Stevan 80 din., Gáspár Lajos 50 din., (tê szlédnyi trijé szo r. kat.) Hvála tüdi Erdélyi Lizi, stera je z-Clevelanda poszlála na zvoné 5 dolárov! Globoka hvála Amerikanszkim verníkom, predvszem te obcsine rojáki, Hassai Sándori, steri je v Pert-Amboy 40 dolárov szkolektao od szledécsi darítelov: Hassai S 5 D., Hassai Sándorné 5 D., Laintsek Jo'zefova z Doline 50 c., Kolosa Anna, Szebeborci 50 c., Novák Julia, Kosztanovci 50 c., Prosits Ádám, Boreča 1 D., Lebár Liza, Lebár Miklós, Kolosa Mária z Doline 1—1 D., Hassai Stevan, Vanecsá 5 D., Fliszár Mátyás Szebeborci 1 D., Veres János Tesanovci 1 D., Huisz Ádám i Hári Ádám Ivanovci 1—1 D., Vajda Sándor Ivanovci 50 c., Votek Pál i Jo'zef Ivanovci 25—25 c., Horváth János Szebeborci, Fajertag Anna M. Szobota, Miholics Vilmos

Andrêci 50—50 c., Lebár Káta z-mo'zom Dolina 2 D., Kuzma János z'-zenov Tesanovci, Kuzma Stovan Vučsagomila 1—1 D., Zsilavec Lajos Andrêci 50 c., Moór Vendel Morávci, Bánfi Stevan z'-zenov Dolina 1—1 D., Savel Maria z-mo'zom Vanecsa 2 D., Gombóc János Andrêci 1 D., Uhr Bertalan, Paloehho Siank, Hlasica Stevan 50—50 c., Bula Károly, Bujnovszki Stere 1—1 Dolár. — Domá je 'ze *Domanysovszke* ev. fare zvon. v-Soproni zlejáni; i té dni sze szprávita domô *Brezovszke* obcsine 2 nôviva zvoná z-Maribora. Tê zvonôvje, kak sze csûje, sze juliusa 20. dájo prêk ôszvetno szvojemí zrendeliványi.

Krátki cêrkevni glászi z vûnszki országov. V-*Becsi* szo tri nôve evangelicsanszke gmáne grüntane. V-I., V., i XVI. krajini ednaedna. — Vu *Welsi* (Ausztaria) je nê dávno 54 lûdi sztôpilo prêk z-katolicsanszke cêrkvi na evangelicsanszko szv. m. cêrkev. — Vu *Voitsbergi* (Steier) je nôva evangelicsanszka gmána grüntana, tak tüdi v-Oderbergi (Csehszko). — V-nemskomországi na teologuski fakultásaj je bilo 1922. leta 2855 teologusov, 1923. leta pa 2413. Pred deszetimi leti 1914. l. je szkoron dvakrat telko: 4182 teologusov bilô na nemski univerzitetaj. Premislávanya vrêdni racsuni. — Na *Csehszkom*, gde szo prêk vecs sztotin po groznoj pregányi szkoron szploh vösztrébili protestantizem, szí dneszdén evangeliom taksi presztor podzajémle, steri je brez pára v-cêloj Europi: od zacsétka szvetovne bojne je 70.000 lûdi sztôpilo prêk z-katolicsanszke cêrkvi na evangelicsanszko vadlíványe. Csehszki protestantje szí zdâ z-velikimi áldovmi cêrkvi zídajo.

Szamovolni dári na razsirjávanye i goridr'zánye „Düsevnoga Liszta. Siftár Stevan Murszka Sobota 10 din., Luthár Ádám od Vanecski zvonôv poszvetsüvanya stolo 50 din., Küronya Stevan Strigova 5 din., Bohár Iván Moscsanci 10 din., Külics Mihály Brezovci 10 din., N. N. Martjanci 50 din., N. N. Martjanci na Kalendaria sztroske 50 din. — Radi bi nadaljávali! — Szrdcsna hvála!

Rázlocnsna. V Mosztari v Hercegovini je mrô eden najsztarêjsi Jugoszlovenov 114 letni musliman. — Z-Moszkve glaszíjo, ka je nacselnik csrzvicsáke, znáni rdécsi krvnik, vmoritel carszke familije, Dzer'zinszki zbeszno. — Lânszko leto szo dívje zvirine i kacse v Indiji páli vmôrile vnogo lûdi. Tigri, leopardi, krokodili szo vmôrili 3,263

lûdi kacse pa 20,690. Leta 1922. je bilô bujti vise 23,000 tigrov, i 58,370 csemérni kács. — V-preminôcsemi leti je bilô v- Ameriki nê menye, kak 12,948 szamomorov. Med szamomorilci je bilo 8632 moski i 4316 'zenszk. Najsztarêsi szamovmorec je biu sztár 97 lel, najmlajsi 6 let. — V Pekingi na Kitâszkem je nanágli odnoro eden general. V-szvojoj blâznoszti je dol sztrêlo szvojo 'zeno, vsze szvoje otrokje i dr'zino, szkupno 25. oszob. — V-Newyorki sze zída nájvéksa híza szvétá; na 35 stokov bô viszika i 18—20 milijonov dolárov bô kostala. — V-Newyorki sztojf okoli 1600 cêrkvéo. Najsztarêsa cêrkev je bila zozidana leta 1691. — Oszemdvaszetletna 'zena farmerja v-Ameriki je dala 'zivlenye 'ze 24 otrokom. Dvakrat je rodila trojke, vecskrát pa dvojke. Od vszê otrok ji je osztalo pri 'zivlênýi 10.

Nemíri. V-Albaníji divja dr'zavljanszka bojna. — Konflikt je nasztano med Japonszkov i Amerikov za volo toga, ka Amerika nepüszi notri Japánce. — Krvávo bitje je bilô v Trbovljah med orjunasi i komunisti. 7 ji je mrtvi i vnôgo ranjeni. — Revolucionarno gibanje sze zacsnolo na Rûmunszkom. — Na Rûrszkom je 'ze 600.000 bâcarov brez dela. — Revolucionarno gibanje v Braziliji je 'zelelo 250 áldovov i 200 te'zko ranyeni. — Nôve nemiravnoszti sze zacsinyajo tüdi na Bolgarszkom i na Grcskom. —

Neszrecse. Sztrahovitna eksplozija je bila na Romunszkom. V-zrák je zletelo 1000 vagánov municije. Skoda znása vise 100 milijonov frankov; 97 lûdi je ed 'zitka brislo. — Ciklon bújo 106 lûdi Po Karolíni, Georginiji, Virginiji i drúgi krajina; je tak grozen orkán vdérjao, ka je bilô ranjeni vise 400 oszob, bujti pa 106. Materijalna skoda sze cení na vecs milijonov dolárov. — Velika povodenszka katasztrofa je doszégnota Bácsko. 8000 vagánov szilja je vnicseno. Celoküpnó skodo cenijo na trí milijarde. — Velika eksplozija je nasztánola na ednoj amerikanszkoj bojnszkoj ládji. Mrtvi je bilô 20 i 100 te'zko ranjeni mornarjov.

Posta.

Kumin Stevan Palmertan. Od vász i od Szersén Ivana, pa od Vörös Karoline szmo naprêplacsilo z-velikov zahválnosztjov vzéli.